

ת"פ 49928/01/13 - מדינת ישראל נגד שלמה בן דוד, ניר חוברה קרספיל

ת"פ 49928-01-13

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1..שלמה בן דוד

3..ניר חוברה קרספיל

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ענבל אביב ועו"ד כ"ץ

הנאשם - 1 - בעצמו ובא כוחו עו"ד - חן בן חיים

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מאסר המותנה לא הוגש ולכן הודפס מהמחשב, ולכן מוגש ומסומן ת/ 2.

ניתנה והודעה היום כ"ט טבת תשע"ד, 01/01/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

גזר דין

לגבי נאשם 1

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון מהותי בכתב האישום, בכך שבתאריך 10.1.13, החזיק ברכב פיאט פונטו, ובאותו מועד ס. ס. נ. (להלן: "המתלוננת") משכה כסף מזומן בסך של 5,000 ש"ח בבנק המזרחי, בעת שהנאשם ואחר בחנו צעדיה ובעת שיצאה מהבנק, האחר יצא בעקבותיה. בהמשך, השניים נסעו ברכב הנאשם אחר אוטובוס קו 2 בו נסעה המתלוננת שאחזה בידיה בשקיות ולאחר מכן, תקף האחר את המתלוננת, בכך שמשך מידיה את השקיות כדי לגנוב הכסף. באותה עת הנאשם המתין ברכבו המונע, בידיעה כי בכוונת האחר לבצע הגניבה ועל מנת שימלט יחד איתו מהמקום. האחר גנב שקית ובה 5,000 ₪, ארנק ובו 150 ₪, תעודת זהות, מכשיר טלפון ומפתחות. את יתר השקיות השליכו במקום - עבירה של סיוע לאחר בביצוע עבירות של תקיפה כדי לגנוב וגניבה.

הואיל ותלוי נגד הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה של 5 חודשים נדחה על פי ההסדר לקבלת תסקיר: הסניגורית מבקשת להאריך המאסר המותנה, בעוד התביעה מגבילה עצמה ל- 9 חודשי מאסר, כולל הפעלה של התנאי וכן רכיבים נלווים.

כמו כן, הוסכם כי לאחר שהנאשם 2 יפצה המתלוננת בסכום של 5,000 ₪ כתב האישום כנגדו יבוטל. בהתאם ב- 12.6.13 בוטל כתב האישום בהתייחס לנאשם 2.

נתקבלו תסקירים מהם עולה כי הנאשם בן 21, רווק, עובד בחב' שיפוצים בבעלות דודו, אביו עובד כאב בית ספר שלאון, אמו סובלת מעוורון בעין אחת ומקבלת קצבת נכות, הוא עצמו אובחן מגיל צעיר כלוקה בליקוי למידה עם בעיה של קשב וריכוז והשלים 10 שנות לימוד בלבד. הוא למד באופן עצמאי לבנות אתרים באינטרנט, לא גויס בשל מעורבותו בפלילים. לגבי העבירה, הביע צער וחרטה ולקח אחריות מלאה, תוך שמוכן לשאת בתוצאות המעשים על פי החלטת בית המשפט. להתרשמות שירות המבחן, היום, בשונה מהעבר, מבין את משמעות מעשיו ונמצא בראשיתה של התבוננות ויכולת להבחין בחלקים באישיותו המובילים להתנהגות בעייתית.

הוא היה בפיקוח מעצרים תקופה של כ- 6 חודשים והשתתף בקבוצה טיפולית. השתתפותו אופיינה בפתיחות, הוא ביטא עמדות נורמטיביות באשר לאופן שמתכוון להתנהל ובשאיפות לתפקוד תקין ויציאה ממעגל עבריינות. חשוב לו לא לאכזב את בני משפחתו ואת חברתו ומבין כי עלול לשלם מחיר כבד אם ישוב ויסתבך. להתרשמות מנחת הקבוצה, אם ימשיך בדרך זו, הסיכון למעורבות חוזרת בפלילים תפחת. הוא מבין שהוא פעל מתוך שיקולים כלכליים להשגת רווח כספי מהיר ואת ההרסנות שיש בכך עבורו ועבור בני משפחתו, אך סבורים כי יש חשיבות בהמשך ליווי בתהליך בו החל שנמצא כאמור רק בראשיתו.

הנאשם גדל בתנאים סוציו-אקונומיים נמוכים, בתחושה של חסר, דימוי עצמי נמוך וקינאה באחר, ומושפע מחברים עמם נוהג להתרועע, כשהמעורבות בפלילים מעניקה לו תחושת כח וכבוד והוריו התקשו לאורך השנים להציב לו גבולות ולהיות סמכותיים מולו. שירות המבחן התרשמו כי קיים מתח בינו לבין הוריו בשל בחירתו באורח חיים חילוני, קשייו בלימודים ומעורבותו בפלילים, אך הוריו מגלים אכפתיות ודאגה כלפיו, אך הם מגוננים ומתקשים להוות גורם סמכות.

העבירה הנוכחית נעברה 3 חודשים לאחר שנגזר דינו לצו של"צ בעבירה דומה, אך שירות המבחן התרשמו כי יש לו

כוחות ויכולות להפעיל שיקול דעת וכי הוא אקטיבי ובעל שליטה עצמית על החלטותיו ואורח חייו.

שירות המבחן סבורים כי בנסיבות אלה יש לשלב בין ענישה מוחשית שיש בה לחדד אחריות למעשיו ולהוות גורם הרתעתי לבין שילובו בטפול, לכן ממליצים על מאסר אותו ישא בעבודות שירות יחד עם צו מבחן ופיצוי.

נתקבל תסקיר משלים על פי בקשת הסיניגורית בשל אי התייחסות לעונש המאסר המותנה, ובו חזרו על התרשמותם ולכך שהעבירה נעברה זמן קצר לאחר שנגזר דינו לצו של"צ בעבירה דומה, אך לוקח אחריות ונמצא בתחילת התבוננות ומגלה מוטיבציה ראשונית לשינוי, ולכן סבורים כי יש להפעיל המאסר המותנה, אך להסתפק במאסר אותו ישא בעבודות שירות לצורך חידוד האחריות ועל מנת להוות גורם הרתעתי, אולם הואיל ונתבקשו לבחון אפשרות של של"צ יחד עם הארכת המאסר המותנה, גיבשו גם תוכנית של"צ בהיקף של 300 שעות במרכז הקהילתי "אדית פולק".

מגיליון הרישום הפלילי (ת/1), עולה כי לחובתו 4 רישומים פלילים, קודמים ומאוחרים, החל מ- 4.11.10, בית משפט לנוער - עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בגינה בית משפט נמנע מלהרשיעו והסתפק בהתחייבות, קנס סמלי ופיצוי סמלי; המשך ב- 15.10.12 - עבירות של החזקת רכוש החשוד כגנוב, קבלת רכוש שהושג בעוון ושיבוש הליכי חקירה, בגינת בית משפט הסתפק במאסר מותנה וצו של"צ, אלא שהנאשם לא עמד בצו וב- 1.5.13 הצו הופקע ונגזר דינו במקום הצו לקנס בסך של 1,500 ₪; ב- 12.6.13 נדון בגין עבירה של קבלת רכוש שהושג בעוון ובית משפט הסתפק במאסר מותנה, התחייבות ופיצוי; ו- 8.9.13 נדון בגין החזקת סכין למאסר של חודש בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס.

באשר למתחם העונשי הראוי:

התביעה מפנה למספר פסקי דין:

רע"פ 1673/08, **מחאג'נה נ' מדינת ישראל**, מפי כב' השופט ג'ובראן, עבירה של תקיפה לשם גניבה וגניבה, תוך שהמתלוננת שאת תיקה משך בחוזקה נפלה ונגרמה לה חבלה במרפק, שטף דם. בית משפט גזר דינו ל- 18 חודשי מאסר, שנה מאסר מותנה וקנס בסך של 4,000 ₪, ובית משפט מחוזי דחה הערעור על הכרעת הדין, אך הפחית את עונש המאסר ל- 14 חודשים ובקשת רשות ערעור לבית משפט עליון נדחתה.

עפ"ג 40939-03-11, מחוזי - תל-אביב, **מדינת ישראל נ' שקלאר**, עבירות של תקיפה כדי לגנוב וגניבה, בנסיבות זהות למקרה שבפני, אלא שדחף המתלוננת בחוזקה עד שמעדה וכן מאסר מותנה שהיה תלוי נגדו היה של 24 חודשים וכן סיים לשאת מאסר כ- 3 חודשים לפני ביצוע העבירה בגין עבירות מרמה. בית משפט גזר דינו ל- 20 חודשי מאסר והפעיל המאסר המותנה באופן ש- 12 חודשים בלבד הצטברו, ובית משפט מחוזי קבע שלא הייתה לכך הצדקה והורה שהמאסר המותנה יופעל במצטבר וסה"כ 44 חודשי מאסר.

ת.פ. 21720-09-12 **מדינת ישראל נ' מוחמד נג'אר**, אישום ראשון של החזקת רכוש החשוד כגנוב ואישום שני של תקיפה כדי לגנוב, גניבה וכניסה לישראל שלא כחוק. בית משפט שלום קבע מתחם בגין האישום השני של מאסר שנע

בין שנה ל- 26 חודשים. בהתחשב בגילו של אותו נאשם שהיה בן 23, עברו כולל מאסרים מותנים שהיו תלויים נגדו, הודייתו ולקיחת האחריות ונסיבותיו האישיות, גזר דינו בגין האירוע השני ל- 22 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסרים מותנים חלקם בחופף וחלקם במצטבר, באופן שהמאסר עמד על 42 חודשים בגין שני האישומים.

הסנגורית הפנתה לת.פ. 40917-07-10 **מדינת ישראל נ' שרעבי**, מחוזי- תל-אביב, נדון בגין תקיפה לשם גניבה, 7 אישומים של גניבה, שני אישומים של הונאה בכרטיס חיוב, ניסיון הונאה, והיו תלויים נגדו 3 מאסרים מותנים ברי הפעלה. בית המשפט אימץ המלצת שירות המבחן, למרות שציין כי חומרת העבירות, וכן עברו הפלילי המכביד, והעונש שהוטל על שותפו, מצדיקים מאסר מאחורי סורג ובריה לשנים ארוכות, אך למרות זאת הואיל והשלים הליך טיפולי והוא נקי מסמים ומתפקד באופן נורמטיבי, שוכנעה כי מאסר יוריד לטמיון הישגיו השיקומיים ולכן הסתפקה בהארכת המאסרים המתנים יחד עם צו מבחן ופיצוי;

ת.פ. 8187/05 ו- 8294/05 מחוזי באר שבע, **מדינת ישראל נ' אלכסנדר קולטוב, סרגייב דניס, וצ'יינוב אלכסיי**, תקיפה לשם גניבה שגרמה חבלה, בית משפט הסתפק במאסר של חודש עד שלושה חודשים בעבודות שירות;

עבירות של תקיפה לשם גניבה וגניבה דומות במהותן לעבירת השוד לגביה נקבע עונש מאסר לנשיאה בכלא לתקופה ארוכה. המתחם העונשי הראוי בגין תקיפה לשם גניבה וגניבה הינו מאסר שינוע בין עבודות שירות למאסר לנשיאה מאחורי סורג ובריה, כשיילקחו בחשבון הנסיבות, זהות הקורבן, אם מדובר באירוע מתוכנן או מזדמן, היקף הגניבה, אם כתוצאה מהתקיפה הקורבן נחבל ואם כן, אופיין של החבלות וחומרתן. בעצם הבחירה של סעיפי האישום על ידי הפרקליטות יש משום הקלה משמעותית והשפעה על העונש שייגזר בבוא היום ולכן, לא יעלה על הדעת שבתי המשפט יקלו בגין עבירה זו, על אחת כמה וכמה לכשמדובר במי שלחובתו הרשעות בעבירות דומות, בין ברכוש ובין באלמויות, בעיקר אם העבירה נעברה עת תלוי נגדו מאסר מותנה.

כידוע, על הנאשם שנגזר עליו תנאי, לקחת בחשבון כי אם יפר התנאי, ההפרה תגרור תגובה עונשית חמורה מהרגיל שכן על פי סעיף 58 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 עליו לשאת בעונש שיוטל עליו בשל העבירה המאוחרת במצטבר למאסר המותנה, כשעל פי סעיף 56 לחוק העונשין, **רק במקרים חריגים ומטעמים שירשמו, רשאי בית משפט להורות על הארכת התנאי וזאת אם שוכנע כי בנסיבות העניין לא יהא זה צודק להפעילו.**

מדובר במי שעבר העבירות זמן קצר לאחר שהוטל המאסר המותנה ולאחר מכן אף נדון פעמיים תוך שבית משפט מתחשב בו, שוב ושוב.

למרות שהוא מגלה ניצנים ראשונים של תובנה ורצון להשתלב בהליך טיפולי, גם שירות המבחן סבורים שהעונש הראוי הינו מאסר, בעבודות שירות, דהיינו, נמנעו במכוון מלהמליץ על הארכת המאסר המותנה. לאור האמור, לא מצאתי שהתקיימו נסיבות מיוחדות שיצדיקו הארכת המאסר המותנה.

השאלה היחידה הינה, האם ניתן להסתפק ב- 6 חודשי מאסר אותן ישא בעבודות שירות או שמא יש להעטר לעתירת התביעה ולגזור דינו למאסר ממש, אותו ישא בכלא כשבכך יגדע ההליך החיובי שראשיתו החלה להסתמן. יצוין, כי מדובר במי שמלאו לו 21 ובענין זה בית משפט עליון קבע בע"פ 7781/12 בעניינו של **פלוני נ' מדינת ישראל**, מיום 3.6.13 כי יש מקום להשפעת הגיל על מדיניות הענישה. המחוקק התייחס לקבוצת בגירים צעירים בכך שקבע חובה לערוך תסקיר בטרם גזירת עונש מאסר על נאשם שטרם מלאו לו 21 בעת ביצוע העבירה וחוק הנוער קובע חובת מאסר במעון סגור שהוא בעל מאפיינים טיפוליים שיקומיים ובה ניתן לרצות מאסר עד גיל 20. בתיקון 113 סעיף 40 יא' (1)

לחוק העונשין קובע כי יש להתחשב, בקביעת העונש בין היתר, בגילו של הנאשם. מדובר בכללים הבנויים במתכונת מדורגת עד גיל 12, שאין בה אחריות פלילית; מגיל 12 - 18 אף שיש בה

אחריות פלילית, מדובר בקטין, ולכן יש מסגרת דיונית מיוחדת ותפיסה שיקומית; מעל גיל 18 המסגרת היא רגילה ללא תלות בגיל, אך יש ליתן משקל לגיל במסגרת העונש, ענין הנתון לשיקול דעת השופט.

בית המשפט התייחס לכך שקבוצת הבגירים הצעירים מהווה חלק משמעותי ביותר מכלל הנאשמים, מעל 20 אחוז מסך המורשעים. לגבי גילאי 19 - 24 פי שניים מעל המספר הכללי באוכלוסיה, בעיקר לגבי אלו שנמצאים בטווח הגילאים שבין 17 ל-19. בית המשפט מתייחס לשיקולי התפתחות ובגרות והמחקרים המראים כי גיל 18 אינו מהווה נקודת מפנה מוחלטת מקטינות לבגרות, בעיקר נוכח שינויים חברתיים בעשורים האחרונים שהובילו להארכת תקופת ההתבגרות ולחירות מוגבלת של אדם צעיר המובילה צעירים להיקלע לנסיבות ללא בגרות נפשית המאפשרת התמודדות עמן.

יש מחקרים שהראו כי המניעים לביצוע העבירות בקבוצה זו דומים למניעים של קטינים, כולל לחץ חברתי והתחברות לקבוצות עברייניות. כמו כן, יש להליך ההתפתחות משמעויות קוגניטיביות נירופסיכולוגיות. מחקרים מהם עולה טשטוש של הגבול בין קטינות לבגרות, כגון, שהמוח ממשיך להתפתח בהתייחס להפעלת שיקול דעת ושליטה בדחפים עד גיל 25 וחוויות אופייניות מהוות זרז להתפתחות קליפת המוח האחראי על התהליך הקוגניטיבי - התנהגותי, וכן מחקרים שקבעו כי הנטייה לקחת סיכונים ולפעול בקלות דעת ופזיזות אופיינית במיוחד בקבוצה זו. כמו כן, יש התייחסות להשפעה של מאסר על קבוצת גיל זו, שיקול בלתי נפרד משיקולי ההתפתחות שכן הקושי בנשיאת מאסר נובע בעיקר ממאפיינים התפתחותיים קוגניטיביים של הקטינים ויש קווי השקה רבים בין קטינים לבין בגירים- צעירים, המובילים למסקנה שיש לבחון השפעת המאסר גם על בגירים הצעירים תוך התחשבות בגילם. הנזק הפסיכולוגי שגורם מאסר על בגירים-צעירים חמור מהשפעתו על בגירים מעל גיל 25 ודומה בהרבה להשפעה על קטינים. כמו כן, פוגע בסיכוי של הבגיר- הצעיר להמשיך בתהליך ההתבגרות ומקבע דפוסים פסיכולוגיים-קוגניטיביים.

באשר לשיקולי שיקום, עד גיל 21 מדובר במטרה העיקרית של התסקיר וזאת בטרם יגזר דינו של בגיר - צעיר למאסר. יש להעניק משקל נכבד לפוטנציאל השיקומי העולה מהתסקיר, שכן שיקולים אלה מקבלים משנה תוקף ככל שגילו קרוב לגיל הקטינות ופרוסים כל חייו לפניו. מבלי לקבוע יתדות צוין כי נראה שלקבוצה זו יש ליחס משקל גבוה יותר, בדומה לקטינים, להמלצה של שירות המבחן לשלב הנאשם במסגרת שיקומית, אף שהשיקולים אינדיווידואליים ולעיתים יש לבכר שיקולי הרתעה וגמול על שיקולי שיקום. מדובר במדיניות שאומצה במדינות רבות: ארה"ב, גרמניה, שוודיה, אוסטריה פינלנד ושוויץ. יש מחקרים שהראו כי קיים קשר סיבתי שלילי על פיו מאסר ראשון לא רק שאינו מרתיע, אלא בסבירות גבוהה מביא למאסרים נוספים ולרצידיביזם. באותו ענין המערער היה בן 20 ונתקבל בעניינו תסקיר ובית המשפט העליון מצא לנכון בשל גילו של המערער להקל בעונש.

במקרה שבפני מדובר בנסיבות שאינן קלות כלל, שהרי סייע לאחר בידועין לעקוב אחר המתלוננת מהעת שמשכה כספים בבנק ועד שבשלו התנאים לבצע את חטיפת השקית עם הכסף יחד עם ארנקה. המעשה דרש תכנון מוקדם, שכלל בחירה של קורבן נוח בבנק, ובהמשך מעקב אחריה תוך המתנה להזדמנות האפשרית לביצוע הגניבה. בשל חומרת האירוע, עברו הפלילי של הנאשם והעובדה שתלוי נגדו מאסר מותנה שהוטל עליו זמן קצר לפני כן בגין עבירות רכוש ושיבוש מהלכי חקירה, העונש הראוי בהחלט 9 חודשי מאסר לפחות, אם לא למעלה מזה, למרות שמדובר כאמור בסיוע. השאלה, אם יש מקום להעטר להמלצת שירות המבחן בשל גילו הצעיר, חלקו הקטן יותר והעובדה שמסתמנת כאמור תחילת דרך טיפולית שיקומית, בעוד שליחתו לכלא תגדע באיבה הליך חיובי זה.

כאמור מדובר בנאשם צעיר, בן 22, המביע מוטיבציה ראשונית לשינוי ואף השקיע משאבים על מנת לנתב דרכו באופן

נורמטיבי, תוך שלוקח אחריות ואף מוכן לשאת בתוצאות. שירות המבחן התרשמו מכנות דבריו וכוונותיו וסבורים כי יש לשלב בין עונש מוחשי להליך טיפולי, דהיינו, להוסיף לעונש צו מבחן לצורך פיקוח ומעקב. גם להתרשמותי, מדובר בבחור צעיר, נעדר שיקול דעת של ממש, שההשתייכות לעולם העברייני העניקו לו תחושה של הערכה עצמית, בשל העדר מסגרת מציבת גבולות נורמטיבית.

מצאתי לכן כי ניתן להקל בעונש המאסר משיקולי שיקום, תוך שבית המשפט מבהיר לו כי אם לא יעמוד בתנאי המבחן וישוב וימעד, בית המשפט יגלה כלפיו אפס סובלנות וימצא עצמו במהרה מאחורי סורג ובריח לתקופה ארוכה. מאידך גיסא, התקופה המרתיעה תהיה ממשית, בשל השימוש שעשה ברכב, יפסל, כמו כן, יחוייב ברכיבים פסיקליים, כולל פיצוי למתלוננת, בתקווה שבאיזון העונשי הזה יהיה הן כדי ליתן מענה לצד השיקומי, והן לצד העונשי-מוחשי.

בהתחשב במהות העבירה ונסיבותיה ולאחר שקילת האינטרס הציבורי מול נסיבותיו/ה האישיות של הנאשמת/ועברו/ה, אני דנה את הנאשמת/לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים.

2. הנני מורה על הפעלת עונש של מאסר מותנה למשך 5 חודשים כפי שנפסק על תנאי בבית משפט קרית גת ביום 15/10/12 בתיק מס' 10775-10-10 לריצוי באופן שחודש יצטרך ו- 4 חודשים יחפפו.

6 חודשי המאסר ירצו בעבודות שירות בכפר הנופש אשקלון, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח ישראלי שרון.

תחילת נשיאת המאסר מיום 23.2.14 ועליו להתייב בשעה 08:00 במועד זה בפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשמת/לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובת/ה ובפרטיו/ה.

כמו כן, מוסבר לו/ה כי עליו/ה לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של ריצוי העבודות ולריצוי העונש בין כותלי הכלא.

3. אני מטילה על הנאשמת/10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנה/ים והתנאי הוא שלא תיעבור כל עבירה של תקיפה או גניבה או נהיגה בהיותו פסול מלנהוג.

4. קנס בסך 1000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם לא יאוחר מה- 10.8.15.

5. פיצוי למתלוננת ס. נ., ע.ת. 1, בסך של 5,000 ₪, (בנוסף לסכום שכבר פוצתה).

הסכום יופקד בקופת בית המשפט ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מה- 10.9.14 ויועבר על ידי המזכירות

לחשבון הבנק של המתלוננת על פי פרטים שתמציא.

אם לא יעמוד באחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מידי ויגבה כקנס.

6. הנאשמת/ת/יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע העבירה/ות בה/ן הורשע במשך 3 שנה/ים מהיום.

אם לא ת/יחתום על ההתחייבות, ת/יאסר למשך 90 ימים.

7. הנאשמת/ת/ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

לצורך זאת עליו/ה לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשמת/ת כי אם לא י/תעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים, כולל הפעלה של התנאי.

8. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים. לצורך זאת עליו להפקיד רשיונו במזכירות בית המשפט ו אם לא יעשה כן, לא תוקצב תקופת הפסילה.

מוסברת לו חומרת העבירה של נהיגה בפסילה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום כ"ט טבת
תשע"ד, 01/01/2014 במעמד
הנוכחים.
רובין לביא, שופטת בכירה**